

BALDWIN (1993)- 4 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ

- 1) ελευθερία συναλλαγών + οικονομία αγοράς ή καπιταλισμο οδηγούν προς ειρηνή και ευημερία.
- 2) Η ιδέα αυτή προωθείται από πολλά κράτη με εμπορ.δραστηριότητα και πολυεθνικές εταιρείες.
- 3) FRIEDMAN = Υπερμαχος φιλελε ορθοδοξίας υποστηρίζει ότι η ελευθερή συναλλαγή, τα δικαιώματα της ιδιοκτησίας και οι ελεύθερες αγορές θα οδηγήσουν σε 1 πιο πλουσιότερο – ανεκτικό - καινοτομο κόσμο.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ

Οι φιλελεύθερες δημοκρατίες είναι πιο φιλειρηνικές και νομοταγείς σε σχέση με άλλα πολιτικά συστήματα. Διαθέτουν κουλτούρα ειρηνικής επίλυσης διαφορών, και ελεύθερη έκφραση και επικοινωνία, χαρακτηριστικά που προωθούν την αλληλοκατανόηση μεταξύ τους σε διεθνές επίπεδο και σέβονται περισσότερο τα δικαιώματα των πολιτών τους. Επομένως η εξάπλωση της δημοκρατίας συμβάλλει στη παγίωση παγκόσμιας ειρήνης και σταθερότητας.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ

- 1) Αναδύκνυει την δυνητική επίδραση των διεθνικών επαφών μεταξύ ατόμων και κοινωνικών ομάδων στις διακρατικές σχέσεις. Η ανάπτυξη αυτών των επαφών οι οποίες διευκολύνονται από τεχνολογική πρόοδο και βελτίωση εκπαιδευτικού επιπέδου ανθρώπων είναι θετικό αντίκτυπο στις Διεθν. Σχέσεις διότι δεν χωρίζονται σε ανταγωνιστικά στρατοπέδα. Οικοδομείται 1 ειρηνική διεθν. κοινότητα.

ΘΕΣΜΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ

- 1) Γενιές 3 : α) λείπει ολοκλήρωση δεκ 40-50 , β) περιφερ ολοκληρ δεκ 60, γ) διεθνισμος και αλληλεξαρτηση δεκ 70.
- 2) Κατά τις 2 πρώτες: κράτη πρέπει να συνδυάσουν πόρους τους και να δώσουν 1 μέρος της κυριαρχίας τους ώστε ολοκληρωθούν κοινότητες και να προωθήσουν οικονομική ανάπτυξη και να ανταποκρίνονται σε περιφερ προβλήματα.

Ως αποτέλεσμα: ειρηνή και Ευημερία πχ ΕΕ.

3) τριτη γενια : ΚΕΟΗΑΝΕ + ΝΥΕ → Κοσμος πιο πλουραλιστικος +δρωντες πιο εξαρτημενοι ο ενας απ'ταλλον. **Η συνθεση.αλληλεξαρτησης 4 χαρακτηρ.:**

α) Αυξημ διασυνδεσεις μεταξυ κρατων+μη κρατ.δρωντων

β) μια νεα διεθνη διαταξη χωρις διακριση μεταξυ υψηλης και χαμηλης πολιτικης

γ) αναγνωριση πολλων διαυλων αλληλεπιδρασης μεταξυ δρωντων περα απο εθν.συνορα

δ) μειωση στρατιωτ δυναμης ως εργαλειο της τεχνης της πολιτικης.

4) Πολλα κοινα με ΝΕΟΡΕΑΛΙΣΜΟ απλα αυτοι επικεντρωνονται σε :

ανταγων + συγκρουση → οχι συνεργασια.

5) ΘΕΣΜΟΙ: θεσμοι = διαμεσολαβητες για τη συνεργασια μεταξυ δρωντων

6) Αμοιβαια συμφεροντα επεκτεινονται περα απο εμποριο+αναπτυξη

7) Αλυσόν : απειλες δεν αντιμετωπιζονται απο κρατη μονομερώς. Η επιτυχια → απαιτει δημιουργια περιφερειακ. - παγκοσμ καθεστώτων που προωθουν **συνεργασια και συντονισμο πολιτικων.**

ΝΕΟΡΕΑΛΙΑΤΕΣ VS ΝΕΟ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

1) **NP:** Αναρχια θετει περισοτ περιορισμους στην εξωτερ πολιτικη και οι ΝΦ υποτιμουν τη σημασια της επιβιωσης ως στοχο.

ΝΦ: Λενε οτι οι NP υποτιμουν σημασια διεθ.αλληλεξαρτησης της παγκοσμιοπ και των καθεστωτων για διαχειρηση αλληλεπιδρασεων

2) **NP:** Δ.συνεργασια δυσκολο να διατηρηθει και να αναπτυχθει και εξαρταται απο κρατικη ισχυ.

ΝΦ: Η συνεργασια επιτυχης σε τομεις που κρατη εχουν αμοιβαια συμφεροντα

3) **ΝΦ:** Δρωντες με κοινα συμφεροντα προσπαθουν να μεγιστοποιησουν τα απολυτα κερδη. Επιθυμουν το συνολικο ποσο των κερδων για ολα τ εμπλεκομενα μερη.

NP: Οι ΝΦ παραβλεπουν τη σημασια σχετικων κερδων. Στοχος των κρατην στις σχεσεις συνεργασιας ειναι να εμποδισουν τους αλλους απο το να κερδισουν περισοτερα.

4) **NP**: Η αναρχία απαιτεί απ τα κράτη να μεριμνούν γ σχετική ισχύ και ασφ και επιβίωση μέσα σ ένα ανταγων σύστημα. Είναι σημαντική η ισχύς των κρατών σε σχέση με προθέσεις κ συμφέροντά τους. Η αβεβαιότητα για τις προθέσεις των άλλων αναγκάζει τα κράτη να επικεντρώνονται στις δυνατότητες τους

ΝΦ: Ασχολούνται με ζητήματα οίκου ευημερίας, διεθν πολιτικής οίκου.

Οι θεσμοί κ τα καθεστώτα παίζουν σος ρόλο στις Δ.ΣΧ. και ενισχύουν συνεργασία.

ΝΦ: Οι ΝΦ υπερβαίνουν με αντικτύπο θεσμών στη συμπεριφορά κρατών. Επίσης επιμένουν ότι δεν μετριάζουν τους περιορισμούς π επιβάλλει η αναρχία στη συνεργασία.

14 ΣΗΜΕΙΑ WILSON- ΟΥΤΟΠΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΕ

- 1) Ειρήνη διασφαλίζεται μόνο με τη δημιουργία ενός Δ/Ο που θα ρυθμίζει τη διεθνή αναρχία.
- 2) Δ.συστήμα επρέπε να διαθέτει ένα ρυθμιστικό συστ π να ανταπεξέρχεται στις διαμάχες και 1 διεθνή δύναμη η οποία θα μπορούσε να κινητοποιηθεί στη περίπτωση της αποτυχίας της μη βίαιης επίλυσης τους.
- 3) Στη γνωστή του ομιλία **14 Σημ το 1918** υποστήριξε τον σχηματισμό ένωσης εθνών βστ να διατηρηθεί η ειρήνη - Κοινωνία των Εθνών = ΕΝΩΣΗ.
- 4) Επρέπε → στρατιωτική δύναμη, υπεροχή δύναμης για εξασφάλιση συλλογικής ασφάλειας, (συμφ α16 ΧΗΕ -ασφ.κράτους = ασφάλεια όλων) αυτοδιάθεση λαών, εκδημοκρατισμός, απαγόρευση μυστικής διπλωματίας
- 5) Κατέληξε να ονομάζεται έτσι γιατί είχε πολλές αβασίμες θεωρίες και έφτασαν σε αιματηρή σύγκρουση
- 6) ΚΤε δε λειτούργησε λόγω απουσίας των ΗΠΑ.

ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ

- 1α) Ο φιλελευθερισμός ως ιδεολογία και πρακτική αναπτύχθηκε στην εποχή του Διαφωτισμού και της Γαλλικής Επανάστασης.
 - 1β) σημαντικούς υποστηρικτές όπως ο Locke, ο Smith, ο Mill και ο Rousseau.
 - 1) Στον 20ο αιώνα επηρέασε κοινή γνώμη και έλιτ που χαραζε πολιτική σε αρκετά δυτικά κράτη μετά τον ΑΠΠ
 - 2) Αναζοπύρωση του στο τέλος του ΒΠΠ με τη δημιουργία ΗΕ. Φλόγα εσβησε με την επιστροφή πολιτικής ισχύος του ΨΠ.
 - 3) ΔΕΚ 90: Εμφανίστηκε στην επιφάνεια καθώς οι ηγέτες δυτικών κρατών διακήρυξαν ΝΕΑ ΠΑΓΚ ΤΑΞΗ.
 - 4) Βασική αρχή=έννοια τ ατόμου ως μονάδα ανάλυσης της κοινωνίας. Στο πυρήνα του φιλελευθερισμού εντοπίζεται η ατομική ελευθερία. Όλοι θεωρούνται ίσοι απέναντι στο κράτος διότι όλοι έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις.
 - 5) Η νομοθετική συνέλευση του κράτους διαθέτει εξουσία π της δίνει ο λαός, του οποίου τα βασ. δικαι. δεν μπορεί να παραβιαστεί.
 - 6) Όλα τα άτομα μπορούν να κρατούν περιουσιακά στοιχεία στην κατοχή τους τα οποία, μάλιστα, είναι απαραβίαστα. => δικαίωμα ιδιοκτησίας ως εγγύηση για ελευθ. ατόμου
 - 7) Αποτελεσματικό σύστημα οικονομ. ανταλλαγής είναι ένα σύστημα κατευθυνόμενο από τ αγορά είτε σε εσωτ. είτε σε διεθ. επίπεδο.
 - 8) Η οικονομ. ζωή τους δεν δέχεται παρεμβάσεις λόγω της ύπαρξης της οικονομίας της αγοράς. Η κοινωνική ζωή τους δεν δέχεται παρεμβάσεις λόγω της ύπαρξης δημοκρατικού πολιτεύματος και κράτους δικαίου.
 - 9) Η ταυτότητα του κράτους καθορίζει την εξωτ. πολιτ. Βασιζεται στην αναλογία από το χαρακτήρα 1 πολιτικού δρώντα στη διεθνή συμπεριφορά του.
 - 10) ΠΟΛΕΜΟΣ
- αιτίες βρίσκονται στον ιμπεριαλισμό, αποτυχία ισοροπίας, μη δημοκρ. καθεστώτα. Αντιμετωπίζεται με συλλογική ασφάλεια, εμπόριο ή παγκοσμια διακυβέρνηση.

ΚΥΡΙΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΡΕΑΛΙΣΜΟΥ

1. Επικρατησε μετα το ΒΠΠ-λενε οτι αποτελουν μερος αρχαιας παραδοσης - θουκι και μακιαβελι, Χομπς ,ρουσω
2. Κυριαρχο Κρατος ως βασικος δρων στη διεθνοπολιτικη πρεπει να επιδιωκει την ισχυ και ειναι χρεος του πολιτικου να διασφαλισει την επιβιωση του κρατους μεσα σ' 1 εχθρικο απειλητικο περιβαλλον.
3. Επιβιωση κρατους δεν ειν εγγυημενη διοτι η χρηση βιας οδηγει σε πολεμο κ ειναι θεμιτο μεσο της τεχνης της πολιτικης.
4. Προειδοποιους κρατικους ηγετες να μη θυσιαζουν τα συμφεροντα τους,ωστε να τηρησουν την ιδεα ηθικης συμπεριφορας.
5. **3 βασικα στοιχεια** π ταυτιζουμε με τον ρεαλισμο

κρατικισμος- αυτοβοηθεια - επιβιωση

A) ΚΡΑΤΙΚΙΣΜΟΣ - Κρατος ως νομ.εκπροωσ.συλλογικης βουλησης λαου.Η νομιμοτητα επιτρεπει στο κρατος να ασκει εξουσια στο εσωτ.

Εννοια κυριαρχ κρατους συνδεεται με χρηση βιας.

1η κινηση του Ρεαλ: οργανωση ισχυος στο εσωτ. Στον εξω χωρο μεταξυ κρατων =κινδυνοι απειλες υπαρχει αναρχια.. Σε συνθηκες αναρχιας τα κρατη συναγωνιζονται με αλλα κρατη για ισχυ και ασφαλεια. Οσα κερδιζει ο 1 τοσα χανει ο αλλος.Η ανταγωνιστικη λογικη της πολιτικης ισχυος δυσχεραινει την επιτευξη συμφωνιας με παγκ αρχες.

Κρατη οι μονοι δρωντες π εχουν σημασια. Οι διεθν.εταιρειες-δ/ο ερχονται και παρερχονται ενω κρατος= σταθερο

B) ΕΠΙΒΙΩΣΗ - βασικος στοχος και π/υ για να επιτευχουν στοχοι. Κυριο μελημα=ασφαλεια -> πρωτη και τελευταια ευθυνη. Οδηγος=η ηθικη της ευθυνης.

Γ) ΑΥΤΟΒΟΗΘΕΙΑ - Ασφαλεια μπορει να επιτευχθει μεσω αυτοβοηθ. σε μια αναρχη δομη

Ενα κρατος δν μπορει να εμπιστευθει κανενα αλλο κρατος ή θεσμο για την εγγυηση της επιβιωσης.

ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤ ΝΕΟΡΕΑΛΙΣΜΟΥ 1979

- 1) Κρατη και αλλοι δρωντες αλληλεπιδρουν σε αναρχο περιβαλλον. Δεν υπαρχει κεντρικη εξουσια για να επιβαλει κανονες και προτυπα ή να προστατεψει συμγεροντα ευρυτερης παγκόσμιας κοινοτητας. Αναρχια θετει περιορισμους στην εξωτ.πολιτικη
- 2) Δομη συστηματος = μειζονα καθοριστικο παραγοντα ευρυτερης παγκοσμιας κοινοτητας
- 3) Τα κρατη ειναι ιδιοτελη και 1 αναρχο ανταγων συστημ τα ωθει να προτιμησουν αυτοβοηθεια - ασφαλεια -επιβιωση με μια σχετικη ισχυ και οχι συνεργασια
- 4) Κρατη=ορθολογικοι δρωντες και επιλεγουν στρατηγικες για μεγιστοποιηση των οφελων τους και μειωση ζημιων.
- 6) κρατη βλεπουν κρατη ως δυνητικους εχθρους και απειλη για εθνικη τους ασφαλεια. Ο φοβος και η δυσπιστια δημιουργουν διληματα ασφαλειας.
- 7) Στοχος κρατων στις σχεσεις συνεργασιας ειναι να εμποδισουν τους αλλους να κερδισουν περισοτερα

WALTZ ΔΟΜΙΚΟΣ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ 1979

- 1) ΔοΜΡ συμφωνουν οτι : Δ.Πολιτ αποτελει αγωνας για ισχυ,ομως δεν ειναι αποτελεσμα ανθρωπ συμπεριφορας οπως λενε ΚΛΑΣρεαλ.
- 2) Ο ανταγων. για ασφαλεια και η διακρατι συγκρουση οφειλονται στην ελλειψη μιας γεν.ανωτερης αρχης απο τα κρατη και τη σχετικη κατανομη ισχυος στο Δ.Συστημα

- 3) Ισχυρίζεται ότι η δομή του Δ.Συστ αποτελεί βασικό παραγοντα διαμόρφωσης συμπεριφοράς κρατών. Τη προσδιορίζει σε 3 κατηγορίες: Οργανωτ. αρχή, διακρίση μονάδων και κατανομή πόρων.
- 4) 2 Διαφορ ΟργανΑρχες: Αναρχία (Διεθν. πολιτι) και Ιεραρχία στην εσωτερική τάξη.
- 5) Οι μονάδες τ Δ.Συστ: Κυριαρχα κρατη
- 6) Ο διαχωρισμός στ κατανομή πόρων στις μονάδες είναι σημαντικός για κατανόηση κρίσιμων διεθνών εκβάσεων όπως ειρήνη πόλεμος, ισοροπ ισχύος.
- 7) Ενδιαφέρονται για ιεραρχία των κρατών ώστε να ξεχωρίσουμε τις Μ.Δυναμεις, ο WALTZ λέει ότι οι Μεγ.Δυναμεις πρέπει να ενδιαφέρονται γ δυνατοτητες άλλων κρατών.
- 8) Όταν ένα κράτος κάνει χρήση βίας για προώθηση συμφερόντων κάνει τ άλλα κράτη να ανησυχούν γ επιβίωση.
- 9) Σύμφωνα με W: η ισχύς → ΜΕΣΟ για ασφάλεια. Κυριο ενδιαφερον κρατών η μεσιγτοποίηση Ασφάλειας.
- 10) Μεγιστοποίηση ισχύος=δυσλειτουργικό

ΘΟΥΚΙΔΗΔΗΣ- Ιστορικός (460- 406πΧ)- Κλασικός ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

- 1) Μελετά τον Πελοποννησι.πόλεμο και αναλύει τα αίτια που οδήγησαν στον πόλεμο
- 2) πιστεύει ότι η ανακατανομή ισχύος δε πρόκειται ποτέ να είναι ίση για όλα τα κράτη και ότι εκ φύσεως τα κράτη θα είναι άνισα μεταξύ τους, γεγονός που σημαίνει ότι θα υπάρχουν κάποιες μεγάλες δυνάμεις οι οποίες αναπόφευκτα θα εκμεταλλεύονται κάποιες άλλες μικρότερες.
- 3) Καθιστά σαφές ότι το εθν.συμφέρον της σπάρτης ήταν η επιβίωση και η μεταβαλλόμενη κατανομή της ισχύος = άμεση απειλή για την ύπαρξη της. Συνεπώς η σπάρτη ήταν αναγκασμ να πολεμήσει.
- 3) η ΑΘΗΝΑ ενίωθε εξίσου αναγκασμένη να επιδιώξει την ισχύ ώστε να διατηρήσει ηγεμονία.

4) Υποστηρίζει ότι ο Περικλής δρούσε με ανθρωπικά κίνητρα της φιλοδοξίας του φόβου και της ιδιοτελείας.

4α) θέτει και κάποια προαπαιτούμενα χαρακτηριστικά τα οποία θα πρέπει να διαθέτει ένας ηγέτης ή μια κυβέρνηση για την επιβίωση και την ασφάλεια. ΔΗΛΑΔΗ στρατηγική και κριτική σκέψη, η διορατικότητα και η σύνεση

5) Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της πολιτικής ηθικής του ρεαλισμού τα οποία ο εκάστοτε ηγέτης κ κυβέρνηση πρέπει να τα ακολουθεί πιστά και να μη τα συγχέει με την προσωπική ηθική που πολλές φορές αποτελεί φραγμό στην δραστηριοποίηση των ηγετών στην εξωτ. πολιτική της χώρας.

6) Επίσης ΘΟΥΚΙ = στην πολιτική ηθική δεν είναι ανήθικη η χρήση βίας, προκείμενου να εξασφαλιστεί η ασφάλεια του κράτους, αλλά αντιθέτως είναι ανήθικη η αδυναμία του ηγέτη να εξασφαλίσει την επιβίωση και την ασφάλεια του κράτους του.

7) Τα κράτη, σύμφωνα με τον κλασικό Ρεαλισμό, δε δρουν αυτόνομα. Η βούλησή τους έχει στενά όρια και αρκετές φορές δεν έχουν καν επιλογή. Αυτό συμβαίνει γιατί όλα τα κράτη είναι μέλη ενός άναρχου διεθνούς συστήματος μέσα στο οποίο αυτά πρέπει να ενεργούν με βάση τις επιταγές και τις αρχές των πολιτικών ισχύος (powerpolitics) του διεθνούς συστήματος.

ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ (1469-1527)

1) Ιταλός πολιτικός και ιστορικός του 15-16ου αιώνας έγραψε το σημαντικό έργο ο ηγεμών.

2) Η οπτική του Μακ για την ανθρώπινη φύση είναι βαθύτατα απαισιόδοξη, καχύποπτη

3) Ο ηγεμών πρέπει να δρα με συντριπτική ισχύ ενάντια στους εχθρούς του, αλλά και με πονηριά.

4) Υποστηρίζει ότι όλες οι δεσμεύσεις και συμφωνίες με άλλα κράτη πρέπει να αγνοούνται σε περίπτωση που απειλείται η ασφάλεια της κοινότητας.

5) Η ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ επέκταση είναι θεμιτή εφόσον αποτελεί μέσο για μεγαλύτερη ασφάλεια

6) Υπέρτατα αγαθά είναι η ασφάλεια της πολιτείας, η ελευθερία της. Ο ηγεμών οφείλει να είναι σκληρός για να εξασφαλίσει όχι μόνο το θρόνο του, αλλά και τον λαό του από επιβουλές, τεχνάσματα και επιθέσεις όσων θα θελήσουν να εκμεταλλευτούν την ηθική του συμπεριφορά – η ευθύνη του είναι πολύ βαριά.

7) Ο **Μακ** επεκτείνει στην πολιτική τα όρια της ηθικής αυτονομίας, αφού για αυτόν, το κύριο δεν είναι φυσικά η αντίληψη πως η πολιτική είναι η «τέχνη της εξαπάτησης των ανθρώπων» αλλά η διαμόρφωση μιας ηθικής της πολιτικής.

MORGENTHAU- ΝεοΚΛΑΣΙΚΟΣ ρεαλιστής κατα τα μέσα 20^{ου} αι.

1) Αμερικανός δικηγόρος, διπλωμάτης. Βασικό κείμενο : Η πολιτική μεταξύ των εθνών.

1α) Η πολιτική όπως και η κοινωνία, διέπεται από αντικειμενικούς νόμους που έχουν τις ρίζες τους στην ανθρωπινή φύση.

2) Σημαντικό είναι η αναγνώριση της ύπαρξης των νόμων και η επινοήση των καταλληλότερων πολιτικών που αρμοζουν στο ότι άνθρωποι είναι ατελή οντα

3) Όπως και ο ΘΟΥΚΥΔΗΣ η συμπεριφορά κρατών χαρακτηρίζεται από αναζήτηση ισχύος που οφείλεται από βιολογική παρορμητική ανθρωπίνων για εξουσία και κυριαρχία.

4) Συγκεκριμένα μίλησε για **animus dominandi** = Παθος για εξουσία => κρατή οδηγούνται από το πάθος για εξουσία

5) Βασικό Μελήμα → μεγιστοποίηση ασφαλείας + ισχύος.

6) Σε ένα αναρχικό περιβάλλον, η χρήση ισχύος κρατών πρέπει να αφορά την κρατική ηθική. Το κάθε έθνος καθορίζει τις ηθικές του επιδιώξεις. Δεν υπάρχουν οικουμενικά αποδεκτές

ηθικές αξίες.

7) ΑΡΑ μακιαβελική λογική: Η πολιτική στρατηγική και αποτελεσματικότητα *δυσχεραίνεται από την προσήλωση στις ηθικές αρχές.*

T.SCHELLING- Οικονομολόγος

1) Θεωρεί πως η διπλωματία και η στρατηγική έχει να κάνει με αποτελεσματικές επιλογές στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής.

2) Στο βιβλίο του 1960, *The Strategy of Conflict*, ο Schelling παρουσίασε μερικές σημαντικές εφαρμογές της μαθηματικής ανάλυσης που ονομάζεται θεωρία των παιγνίων.

2) Κατανοούμε σχέσεις της σύγκρουσης και της συνεργασίας μέσω της ανάλυσης της θεωρίας παιγνίων μέσα, αδιαφορώντας για αξίες, αρχές, χαρακτηρισμούς ηθικής των στρατηγικών και να οδηγηθούμε σε ανάλυση ορθολογικής αντιμετώπισης της απειλής.

3) Οι ορθολογικές επιλογές και η χρήση ισχύος καταλήγουν όχι στη ωμή χρήση βίας αλλά στην απειλή για χρήση βίας. Αυτό αποτελεί τη θεωρία εξαναγκασμού που διαφοροποιεί την χρήση βίας με τον εξαναγκασμό.

4) Ο εξαναγκασμός χρησιμοποιείται ως μέσο εμφάνισης αντιπαλού στις διαπραγματεύσεις και να κάνει αυτό που εμείς θέλουμε χωρίς να χρειαστεί να χρησιμοποιήσουμε εργαλεία βίας.

5) Το 2005 βραβεύτηκε με Νόμπελ στις οικονομικές επιστήμες για τη κατανόηση αυτού.

ΧΟΜΠΣ - ΔΙΛΛΗΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

1) Άγγλος φιλόσοφος τη περίοδο του 17ου αιώνα.

2) Σε ένα περιβάλλον με αντιπαράθεσεις κρατών φθλών αυτοκρατοριών, φυσική κατάσταση αποτελούσε αυτό που σήμερα αποτελεί η εξαίρεση δηλαδή ο πόλεμος. - Ατερμονική κατάσταση πολέμου

3) Όταν ένα κράτος λαμβάνει μέτρα για την ασφάλειά του, αυτόματα τροφοδοτεί την ανασφάλεια άλλων κρατών.

4) Η κατάσταση της ανασφάλειας περιγράφεται και ως δίλημα της ασφάλειας και υπάρχει όταν ένα κράτος προκαλεί αβεβαιότητα στους άλλους για το αν λαμβάνει μέτρα ασφάλειας για αμυντικούς (ενίσχυση ασφαλείας σε έναν αβεβαιο κόσμο) ή για επιθετικούς σκοπούς (αλλαγή στατους κβό προε ιδίων οφέλος)

5) Κρατή δυσκολεύονται να εμπιστευθούν το 1 τ' άλλο

6) Η ασφάλεια μπορεί να επιτευχθεί μέσω της αυτοβοήθειας. Σε μια αναρχική δομή η αυτοβοήθεια αποτελεί την αρχή της δράσης.

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΛΑΣΡΕΑΛ- ΝΕΟΡΕΑΛ

1) ΘΕΩΡΙΑ

A) ΡΕΑΛ: ΕΠΙΓΩΓΗ ΘΕΩΡΙΑ. Εξηγήσεις εστιάζονται σε μοναδες=κρατη και κινούνται απο τη βαση ως τη κορυφη.

B) ΝΕΟΡ: οπως W: Η δομη προσδιοριζεται απο την αρχη ιεραρχησης Δ.Συστημ και απο την κατανομη δυνατοτητων μεταξυ μοναδων.

2) ΙΣΧΥΣ

α) ΡΕΑΛ: Κρατη χρηση ισχυος για να κερδισουν περισοτ ισχυ ετσι αυξανουν επιρροη και διασφαλ εθν.συμφεροντα. Στρατιωτικη δυναμη-> σημαντ στοιχειο ισχυος 1 κρατους

β) ΝΕΟΡ: Κρατη διαφοροποιουνται μεσα στο συστημα με βαση την ισχυ τους. Η ισχυς δινει στα κρατη θεση στο Δ.ΣΥΣΤ. και αυτο διαμορφωνει τη συμπεριφορα τους.

3) ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΚΡΑΤΩΝ ΣΤΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΝΑΡΧΙΑΣ

α) ΡΕΑΛ: Κρατη αντιδρουν εναντια στην αναρχια με βαση μεγεθος,γεωγρ θεση,εσωτερικη πολιτικη και ηγετικες ικανοτ.

β) ΝΕΟΡ: Αναρχια προσδιοριζει το συστημα. Κρατη βιωνουν τους ιδιους περιορισμους και πασχιζουν να διατηρησουν θεση στο συστημα.

ΑΜΥΝΤΙΚΟΣ VS ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ = 2 εκδοχές του ΝΕΟΡΕΑΛΙΣΜΟΥ

ΑΜΥΝΤΙΚΟΣ - R.Jervis + Snyder

α) Κρατη έχουν ως κύριο συμφέρον ασφαλεία και γ' αυτό επιδιώκουν αναγκαστικά ισχύ για να εξασφαλίσουν επιβίωση.

Δεν επιδιώκουν περισσοτέρη ισχύ διότι θέτουν σε κίνδυνο ασφαλεία.

β) Σχετικά με επιβίωση υποστηρίζει ότι η υπαρξη δυνάμεων που στηρίζουν STATUS QUO μειώνει ανταγωνισμό για ισχύ

γ) Όπως και οι υποστηρικτές της νεοφιλελεύθερης θεωρίας, αναγνωρίζουν κόστος πολέμου και πιστεύουν ότι οι περισσότεροι πολέμοι προκαλούνται από παραλογές δυνάμεις.

δ) Η σύγκρουση είναι αναποφεύκτη διότι επεκτατικά επιθετικά κράτη προκαλούν παγκόσμια τάξη και για επιτεύξη εθν. συμφέροντα τα κράτη μπορεί να οδηγήσει σε σύγκρουση.

ε) Η σθνεργασία είναι δυνατή κυρίως αν σχέσεις φιλικές μεταξύ κρατών. βεβαίως ανησυχούν για τη μη συμμόρφωση ή εξαπάτηση από πλευράς κρατών ιδιαίτερα σε τομείς πολιτικών ασφαλείας.

ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ-MEARSCHEIMER 1990-94/95

α) Τονίζουν σημασία σχετικής ισχύος. Προτείνει στους ηγέτες πολιτικές ασφαλείας με σκοπό την αποδυναμωση εχθρών και αύξηση ισχύος σε σχέση με άλλους.

β) Η δομή του συστήματος αναγκάζει τα κράτη για μεγιστοποίηση σχετικής ισχύος.

γ) Όλα τα κράτη αναζητούν ευκαιρίες για απόκτηση ισχύος εις βάρος άλλων κρατών. Θεωρούν ότι είναι η καλύτερη οδός για να οδηγηθούν προς ΕΙΡΗΝΗ.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΡΕΑΛΙΣΤΩΝ ΓΙΑ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΝΑΤΟ

- 1) Τελη δεκ 90 σφοδρη αντιπαραθεση αναμεσα στους ρεαλ σχετικα με τη διευρυνση του νατο προς ΑΝ.ΕΥΡΩΠ
- 2) Στο πυρηνα βρισκονταν ζητηματα στρατ στρατηγ και διεθνους πολιτικης.
- 3)Υπαρχουν **ΥΠΕΡ** και **ΚΑΤΑ**

ΥΠΕΡ:

- α) Ισχυριζεται οτι στοχος → μεγαλ περιφερειακη ασφαλεια.
Ετσι θα απετρεπε τη Ρωσια να εφαρμοσει αναθεωρητικη πολιτικη ανακτωντας πισω τα χαμενα εδαφη της και τον εκφοβισμο των γειτονικων της χωρων.
- β) Επισης → διευρυνση = ασφαλεια και σταθεροτητα στη περιοχη και ακαιρευση.
- γ)Επισης η διευρυνση θα επιφερε ενα δυτερωπ ελεγχο στα κρατη της ΑΝΕΥΡΩΠ που φοβονται ακομα τη Ρωσια.
- δ)Αφου ΝΑΤΟ τις υποστηριζει δεν εχουν λογο να φοβονται για την ασφαλεια τους ουτε θα εμπαιναν στο πειρασμο του εθνικισμου η σωβινισμου.
- ε)ΝΑΤΟ θα προκαταλάμβανε πιθανα ψυχροπολεμικά σχέδια Ρωσιας
- ζ)ΝΑΤΟ προσδιδει ευκαιριες συνεργασιας.
- η)ΑΝ ΔΕΝ διευρυνθει τοτε μεγαλ ανασφαλεια,προκλητικοτητα,συγκρουση οχι μονο στη συγκεκριρ περιοχη αλλα και διεθως.

ΚΑΤΑ

- α) φοβος για αναζοπυρωση ξενοφοβικων εθνικιστ πολιτικων δυναμεων λογω στενοτερης συνεργασ χωρας τους με Δυση με αποτελεσμα τη διευρυνση χασματος μεταξυ Αν+Δυσ
- β) Χαραξη βαθιων διαχωριστ γραμμων μεταξυ αυτων των πρωην σοβιετχωρων που θα εντασσονταν στο ΝΑΤΟ και αυτων που θα εμεναν απεξω. Θα μειωνε την ασφαλεια αυτων των κρατων κ επειδη θα επειδη θα αναζητουσαν ασφαλεια θα προχωρησουν σε εναλλακτικες συμμαχιες = λιγοτερη σταθεροτητα

γ) Περιορίζει αξιπιστία του NATO δλδ να υπερασπιστει ολα της τα μελη σε περιπτωση επιθεσης.

δ) Επισης μπορει να ενθαρυνει τον αμερικανικο επεκτατισμο γεγονος που θα αποτελουσε πληγμα για δ.ειρηνη κ ασφ.

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΙΣΤΕΣ- Morton Kaplan (1921-2013), J.

David Singer (1925-2009) - Waltz – ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
:μετρησιμες μεταβλητες → Μαθηματικά → στατιστικη

1) εισήγαγαν στη μελέτη των διεθνών φαινομένων νέες εφαρμοσμένες μεθόδους και θεωρίες, κυρίως ποσοτικές, και τη μεθοδολογία της επακριβούς εμπειρικής έρευνας, στα πλαίσια του θετικιστικού προτύπου που είχε τότε μεγάλη απήχηση και στις άλλες κοινωνικές επιστήμες.

2) Ασχολονται με τη ταξινόμηση,μετρηση και εξηγηση αυτων σχεσεων μεσα απο τη διατυπωση γενικων νομων

3) Σκοπός ήταν η δια της συλλογής έγκυρων πληροφοριών

και της λεπτομερούς ερμηνείας τους, εδραίωση μιας πιο συστηματικής επιστήμης.

4) Η διεθνολογική αυτή επιστήμη θα διέθετε πολύ μεγαλύτερη ακρίβεια και θα επικρατούσαν σε αυτήν οι αξιακά και ιδεολογικά αποχρωματισμένες εμπειρικές γενικεύσεις. Ένω φανηκε να θριαμβευουν για καποιο διαστημα τελικα δεν ειναι νικητες.

Ιδεαλισμός	Κλασσικός Ρεαλισμός
Οι πόλεμοι έχουν τη ρίζα τους κυρίως στον ανθρώπινο νου (αντιλήψεις) και σε συγκεκριμένες συνθήκες (καταπίεση, ιμπεριαλισμός)	Ο άνθρωπος είναι εγωιστής και άπληστος, και η πολιτική διαμορφώνεται από την ισχύ και τον καταναγκασμό
Οι πόλεμοι δεν είναι εγγενείς στις ανθρώπινες κοινωνίες ούτε εδράζονται σε κάποια ανεξίτηλη επιθετική και καταστροφική φύση του ανθρώπινου είδους – οι άνθρωποι είναι ορθολογικά και ηθικά όντα	Το εθνικό συμφέρον οδηγεί σε ανεξέλεγκτο κυνισμό και ανταγωνισμό, και τα κράτη στοχεύουν μόνο στην επιβίωσή τους και την ασφάλειά τους
Η διακρατική βία όχι μόνο είναι ηθικά και νομικά καταδικαστέα αλλά φέρνει και άλλη βία. Η ένοπλη βία είναι και ασύμφορη.	Η ορθολογική επιδίωξη του εθνικού συμφέροντος είναι σπάνια όσο και η ανιδιοτέλεια. Σε ένα πλαίσιο αναρχίας, το εθνικό συμφέρον μεταφράζεται σε εγωιστική επιδίωξη στις σχέσεις με άλλα κράτη, και εκδηλώνεται με τρόπο βίαιο και καταστροφικό
Κλειδιά για την ειρήνη: αυτοδιάθεση των λαών, συλλογική ασφάλεια, διεθνές δίκαιο, διεθνές εμπόριο και αποκήρυξη του πολέμου στις διακρατικές σχέσεις. Το εμπόριο καθιστά τη σύγκρουση λιγότερο πιθανή, το διεθνές δίκαιο προωθεί την τάξη και η δημοκρατία είναι ειρηνική	Στη διεθνή κοινωνία η αρμονία συμφερόντων δεν εξυπηρετεί παρά μόνο τα συμφέροντα των ισχυρότερων και των κυρίαρχων ομάδων κρατών και το δικό τους status quo. Η παγκόσμια τάξη διαμορφώνεται από την κατανομή της ισχύος και των δυνατοτήτων των κρατών

Πίνακας 2.2 Βασικές αρχές του ιδεαλισμού και του κλασσικού ρεαλισμού (Πηγή: Ηρακλείδης, Α. (2000); Heywood, Α. (2013)).

Αναρχία	<p>Νεοφιλελεύθεροι: τα διεθνή καθεστώτα διαχειρίζονται τις αλληλεπιδράσεις της αλληλεξάρτησης και της παγκοσμιοποίησης. Αυτό επιτρέπει στα κράτη να ασχολούνται και με ζητήματα οικονομικής ευημερίας και άλλους μη στρατιωτικούς τομείς όπως το περιβάλλον.</p> <p>Νεορεαλιστές: Το διεθνές σύστημα παραμένει άναρχο και θέτει σημαντικούς περιορισμούς στη συνεργασία μεταξύ των κρατών – η αναρχία απαιτεί από τα κράτη να μεριμνούν αποκλειστικά για τη σχετική ισχύ, την ασφάλεια και την επιβίωση.</p>
Ισχύς	<p>Νεοφιλελεύθεροι: τονίζουν ότι η ορθολογική συμπεριφορά οδηγεί τα κράτη να αναγνωρίσουν την αξία της συνεργασίας και της δημιουργίας διεθνών θεσμών αν αυτοί θεωρηθούν αμοιβαίως ωφέλιμοι παρέχοντας στα κράτη περισσότερες ευκαιρίες για να διασφαλίσουν τα συμφέροντα τους.</p> <p>Νεορεαλιστές: θεωρούν πιο σημαντικές τις δυνατότητες των κρατών σε σχέση με τις προθέσεις και τα συμφέροντά τους. Οι δυνατότητες είναι βασικές για την επιβίωση/ασφάλεια. Η αβεβαιότητα για τις προθέσεις των άλλων κρατών αναγκάζει τα κράτη να επικεντρώνονται στις δυνατότητες τους.</p>
Διεθνής Συνεργασία	<p>Νεοφιλελεύθεροι: μπορεί να επιτευχθεί εκεί όπου τα κράτη έχουν αμοιβαία συμφέροντα</p> <p>Νεορεαλιστές: δύσκολο να επιτευχθεί και να διατηρηθεί και εξαρτάται από την ισχύ των κρατών</p>
Κέρδη	Οι νεοφιλελεύθεροι υποστηρίζουν ότι τα κράτη επιθυμούν μεγιστοποιήσουν το συνολικό ποσό των κερδών για όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, ενώ οι νεορεαλιστές πιστεύουν ότι ο ουσιαστικός στόχος των κρατών στις σχέσεις συνεργασίας είναι να εμποδίσουν τους άλλους να κερδίσουν περισσότερα

